

Î N C H E I E R E

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Gheorghe Cucerenco cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 02 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 18 august 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Gheorghe Cucerenco cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-24 din 19 mai 2015 a fost transmis în locațiune lui Gheorghe Cucerenco, pe un termen de 3 ani, încăperea nr. 22 cu altă destinație decât cea locativă cu suprafața de 11,0 m.p. din bd. Dacia, 6 lit. A (subsol), pentru depozitarea obiectelor de uz casnic.

Menționează că, în conformitate cu art. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate, în urma căruia a constatat că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Sușține că, la 24 iunie 2015, a înaintat pârâtului notificarea nr. 1304/OT4-1267, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 3/45-24 din 19 mai 2015, însă pînă în prezent nu a fost examinată.

Afirmă că, la adoptarea deciziei nr. 3/45-24 din 19 mai 2015, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3) și (5) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

Relevă că, conform pct. 23 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 483 din 29 martie 2008, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în

locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate (nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni).

Mai relevă că, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Menționează că, Consiliul municipal Chișinău, respectând prevederile legale enunțate, urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperii menționate în decizia contestată.

Invocă că Consiliul municipal Chișinău, la adoptarea actului administrativ contestat, a ignorat și prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și a altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Solicită anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-24 din 19 mai 2015 „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperii din bd. Dacia,6 lit. A (subsol) dlui Gheorghe Cucerenco”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 octombrie 2015 a fost admisă acțiunea și a fost anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr.3/45-24 din 19 mai 2015 „Cu privire la darea în locațiune a încăperii din bd.Dacia,6 lit. A (subsol) dlui Gheorghe Cucerenco”.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, transmiterea încăperii în locațiune urma a fi efectuată prin licitație publică în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 136 din 10 februarie 2009.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 a fost restituită cererea de apel depusă de către Gheorghe Cucerenco.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 20 mai 2016, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele judecătorești au apreciat arbitrar probele administrate la dosar și și-au asumat dreptul de a substitui atribuțiile de bază ale Primarului general al mun. Chișinău.

Menționează că, decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material, circumstanțe care la rândul său au dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

Susține că, instanța de apel nu a luat în considerare argumentele recurentului referitoare la probele invocate și a neglijat prevederile art. 32 alin. (1) din Legea privind administrația publică locală.

Prin referința depusă la data de 22 iunie 2016 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, decizia instanței de apel a fost recepționată de către recurent la data de 23 martie 2016 (f. d. 114), iar cererea de recurs a fost depusă de către acesta la 10 mai 2016 (f. d. 110).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Consiliul

municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Consiliului municipal Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Consiliului municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iuliana Oprea

Mariana Pitic